

РЕШЕНИЕ

№ 2582

гр. София, 20.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1295** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 285, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/, във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Е. Д. М. срещу Решение № 3688/04.06.2018 г. по адм. дело № 773/2018 г. по описа на АССГ, I отделение, 64 състав, с което е отхвърлена исковата му молба за присъждане на обезщетение в размер на 10 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, от настаняването му в следствения арест при СРС на 23.11.2015 г.

Е. Д. М. оспорва постановеното решение като незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание Е. Д. М. се явява лично, доведен от органите на ГДО. Поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Министерство на правосъдието, главна дирекция „Охрана“ – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството е второ по ред след постановено Решение № 581/16.01.2018 г. на ВАС, III отделение, по адм. дело № 2938/2017 г., с което е отменено Решение № 8253/22.12.2016 г. по адм. дело № 11572/2015 г. по описа на АССГ, I отделение, 9 състав, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. С постановеното при повторното разглеждане от АССГ на делото съдебно Решение № 3688/04.06.2018 г. по адм. дело № 773/2018 г. по описа на АССГ, I отделение, 64 състав, исковата претенция за присъждане на обезщетение в размер на 10 000 лв. за претърпени от Е. Д. М. неимуществени вреди в резултат на настаняването му в следствения арест при СРС на 23.11.2015 г. е отхвърлена изцяло като неоснователна.

С постановеното решение Е. М. е осъден да заплати по сметка на АССГ сумата от 10 лв., представляваща дължимата държавна такса, както и сумата от 193,20 лв., представляваща заплатено от бюджета на АССГ възнаграждение на изслушаното по делото вещо лице.

По делото е постановено и допълнително определение на основание чл. 248 от ГПК, с което постановеното решение е допълнено, като Е. М. е осъден да заплати на НБПП сумата от 200 лв., представляващи заплатено от НБПП адвокатско възнаграждение на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението на първоинстанционния съд е валидно, допустимо и правилно.

Касационният състав споделя изводите за неоснователност на исковата претенция.

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Според чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унизително отношение. Според ал. 2 на същата разпоредба, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или поражат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че е установено задължение за съответната администрация за осигуряване на благоприятни условия за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ и мярката „задържане под стража“.

Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че искът е предявен срещу ненадлежен ответник. Според нормата на чл. 391, ал. 3 от ЗСВ, ГДО има следните правомощия: 1. организира и осъществява охраната на съдебните сгради и на сградите на Министерството на правосъдието, предназначени за централната администрация, както и на сградата на Агенцията по вписванията - Централно управление; 2. осигурява реда в съдебните сгради и сигурността на органите на съдебната власт при осъществяване на техните правомощия, както и реда и сигурността в сградите на

Министерството на правосъдието, предназначени за централната администрация, и в сградата на Агенцията по вписванията - Централно управление; 3. организира и осъществява охраната на съдии - при условия и по ред, определени със съвместна инструкция на министъра на правосъдието и главния прокурор, съгласувана с пленума на Висшия съдебен съвет; 4. оказва съдействие на органите на съдебната власт при призоваване на лица в случаите, когато се пречи за изпълняване на това задължение; 5. довежда принудително лица до орган на съдебната власт, когато това е постановено от орган на съдебната власт; 6. конвоира обвиняеми и подсъдими, за които се иска или е постановена мярка за неотклонение задържане под стража, или лица, изтърпяващи наказания в местата за лишаване от свобода, до органите на съдебната власт; 7. изпълнява разпореждания на прокурор за привеждане в изпълнение на влезли в сила присъди с наложено наказание лишаване от свобода, като при необходимост търси съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи; 8. извършва проверки и контролира спазването на правилата и нормите за охраната и безопасността при проектиране, строителство и експлоатация на сгради на съдебната власт, както и при строителство и експлоатация на сградите на Министерството на правосъдието, предназначени за централната администрация, и на сградата на Агенцията по вписванията - Централно управление; 9. извършва съгласуване на проекти и дава становища за въвеждане в експлоатация на сгради на съдебната власт по отношение на охраната и безопасността; 10. изгражда и поддържа за нуждите на своята дейност информационни фондове, в които събира, обработва, съхранява и използва информация, придобита при или по повод изпълнение на функциите ѝ; 11. получава от Министерството на вътрешните работи информация, свързана с изпълнението на функциите ѝ.

Видно от цитираната разпорежба, за ГДО не е налице законоустановено задължение за поддържане на чистотата в следствените арести и поддържане на нормална жизнена среда в помещенията за временен престой. Такова задължение имат органите, отговорни за стопанисването на сградата. Съгласно чл.388, ал. 1 от Закона за съдебната власт (в редакцията съгласно ДВ,бр.33 от 30 април 2009г.) министърът на правосъдието разпределя ползването на недвижимите имоти, предоставени на съдебната власт, между отделните нейни органи и може да възлага стопанисването им на административните им ръководители.

Съгласно чл. 22, т. 3 от Устройствения правилник на Министерството на правосъдието (Правилника), Дирекция "Управление на собствеността" (която е част от общата администрация на министерството съгласно чл. 18, т. 4 от Правилника) осигурява поддържането и ремонта на предоставените на Министерството недвижими имоти и движими вещи. В чл. 22, т. 5 от Правилника е предвидено, че посочената дирекция организира и осигурява почистването и отговаря за санитарно-хигиенните условия в административните сгради на Министерството и прилежащите им терени.

По отношение на подадената частна жалба срещу определението, с което се допълва решението на АССГ в частта за разноските, касационният състав счита, че същата е неоснователна. Както правилно е приел и първоинстанционния съд, заплащането от НБПП на адвокатско възнаграждение е доказано и с оглед изхода на спора, ищецът дължи възстановяването на направените от НБПП разноски за процесуално представителство.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3688/04.06.2018 г. по адм. дело № 773/2018 г. по описа на АССГ, I отделение, 64 състав

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 5072/13.08.2018 г., с което е допълнено Решение № 3688/04.06.2018 г. по адм. дело № 773/2018 г. по описа на АССГ, I отделение, 64 състав, в частта за разноските на основание чл. 248 от ГПК.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.